

Helga Zepp-LaRouche om 'Besked fra Biden- administrationen: Atomkrig er en reel mulighed'

6. februar (EIRNS) –Følgende er en oversættelse af Helga Zepp-LaRouches hovedartikel i det tyske tidsskrift Neue Solidarität, nr. 6, den 11. februar 2021:

Forholdet til Amerika vil ikke være let endnu et stykke tid fremover. I betragtning af de forskellige strategidokumenter mod Rusland og Kina samt udsagn fra førende militærofficerer lyder præsident Bidens meddelelse i hans første udenrigspolitiske tale – "Amerika er tilbage" – som en skjult trussel. Under hans ledelse sagde han, at de dage, hvor USA vil "lægge sig fladt ned", når de står over for Ruslands aggressive handlinger, er forbi, og Kinas aggressive tvangsforanstaltninger vil blive imødegået. Titlen på hans tale var "Amerikas plads i verden", og ifølge Biden er denne plads overalt i verden. Regeringer såvel som ansvarlige borgere overalt i verden skal straks begynde at reflektere over, hvordan de vil reagere på de erklæringer om politisk hensigt, der er hørt i forbindelse med Bidens tiltrædelse.

De mest chokerende udsagn kom fra adm. Charles Richard, chef for den Amerikanske Strategiske Kommando, der skrev i februarudgaven af USA Flådeinstitutets Proceedings:

"Der er en reel mulighed for, at en regional krise med Rusland eller Kina hurtigt kunne eskalere til en konflikt, der involverer atomvåben, hvis de opfatter, at en konventionel krigs nederlag ville true regimet eller staten. Derfor må det

amerikanske militær flytte sin hovedantagelse fra 'brug af atomvåbner er ikke mulig' til 'brug af atomvåbner er en meget reel mulighed' ... ”

Det burde være klart, at admiral Richard her taler om 3. verdenskrig, hvilket sandsynligvis ville betyde tilintetgørelse af menneskeheden. Som MIT-atomvåbenekspert Theodore Postol blandt andet gentagne gange og overbevisende har hævdet, er den afgørende forskel mellem konventionelle krig og en atomkrig faktisk det, at en atomkrig ikke forbliver begrænset. Men NATO's utopiske fraktion mener tværtimod, at en begrænset atomkrig kunne blive "vundet". Og hvilke "regionale konflikter" kunne man overveje? En konflikt ved den russiske grænse på grund af Aegis-baserede missilforsvarssystemer i Polen og Rumænien? Eller vedrørende det østlige Ukraine, hvor Europa bliver krigsskuepladsen? En konflikt mellem Israel og Iran eller en eskalering af spændingerne omkring Taiwan?

Admiral Richards uhyrlige bemærkninger skal betragtes på baggrund af adskillige forskellige strategiske papirer og doktriner, hvor det meste perfide er et dokument udgivet af Atlanterhavsrådet den 28. januar. Dokumentet er underskrevet "Anonym", som er "en tidligere senior regerings embedsmand med dybdegående ekspertise og erfaring med at beskæftige sig med Kina," ifølge beskrivelsen i forordet af Frederick Kempe, lederen af Atlanterhavsrådet. Dokumentet på 85 sider, der er beskrevet som et af de vigtigste, Rådet nogensinde har offentliggjort, har titlen "Det længere telegram: Hen imod en ny amerikansk Kina-strategi (The Longer Telegram: Toward a New American China Strategy)", i eksplicit henvisning til dokumentet "Lang telegram (Long Telegram)" fra 1946, der også blev offentliggjort anonymt i sin tid af George Kennan, hvor han opfordrede til en inddæmningspolitik mod Sovjetunionen.

Denne nye anonyme forfatter opfordrer åbent til et kup imod præsident Xi Jinping og hans "indre kreds" for at erstatte ham med oppositionsledere inden for det kinesiske kommunistparti. Da styrtningen af hele det kommunistiske parti med sine 91

millioner medlemmer ikke har nogen chance for at få succes, siger han, at den amerikanske strategi skal forblive "laserfokuseret" på Xi Jinping og sigte mod at opsplitte CCP-ledelsen, hvor højtstående partimedlemmer er uenige i Xis politiske retning og hans uendelige krav om absolut loyalitet. Man skal hjælpe disse kredse i CCP-ledelsen med at komme til magten, der i modsætning til Xi Jinping ikke ønsker at implementere deres egen kinesiske model for en international orden, men vil underkaste sig den USA-dominerede verdensorden. Xi har ifølge "Anonym" til hensigt at projicere Kinas autoritære system over hele verden og udgør ikke længere et problem kun for den USA-ledede liberale internationale orden og amerikanske forrang, men et alvorligt problem for hele den demokratiske verden.

Lad os forstille os følgende tænkeeksperiment. Hvordan ville den tyske regering reagere, hvis en førende russisk tænketank offentliggjorde en undersøgelse, der opfordrede til at kansler Merkel og hendes inderkreds skulle væltes med laserlignende præcision, for at hjælpe med til, at en fraktion i CDU, der ville være underordnet Moskvas interesser tager magten, mens chefen for de strategiske våben samtidig talte om, at en atomkrig er sandsynlig? Der ville være et hidtil uset oprør i hele Tyskland! Det bør ikke overraske nogen, at chefredaktøren for Kinas Global Times, Hu Xijin, reagerede på artiklen af admiral Richards med en opfordring til Kina om, at opbygge et atomarsenal på 1.000 atomvåben for at gøre Kinas anden-strejke-kapacitet troværdig.

Både i Atlantic Council-dokumentet og i det officielle papir fra USA's Udenrigsministeriums Kontor for politisk planlægning (Office of Policy Planning) med titlen "Elementerne i den kinesiske udfordring (The Elements of the Chinese Challenge)" er det klart, at det er succesen med den kinesiske økonomiske model og hastigheden af dens teknologiske innovation, der betragtes som truslen mod amerikansk dominans i verden. Det var en forkert beregning at antage, at Kinas integration på

verdensmarkedet, ved at tilslutte sig WTO, automatisk ville føre til, at nationen ville vedtage den vestlige neoliberale demokratimodel, siger Udenrigsministeriets papir. For Kina opbyggede også sin egen "marxist-leninistiske" model af en autoritær stat, domineret af "partiets ekstreme fortolkning af kinesisk nationalisme." Derudover fortsætter det, at Kina er fast besluttet på at skabe en "national foryngelse", der skal kulmineres i transformation af den internationale orden.

Vi kan selvfølgelig ikke kommentere på alle de ekstremt fjendtlige beskyldninger i de to papirer, da Udenrigsministeriets dokument er 72 sider langt. Sammenfattende kan det siges, at stort set alle anklager, der påstås mod Kinas politik, er en projicering af deres egne politikker og intentioner. Der gøres ikke noget forsøg på at forstå Kina ud fra dets 5.000-årige historie og kultur, og der erkendes heller ikke, hvor stor en civilisationspræstation det var for Kina at løfte 850 millioner mennesker ud af ekstrem fattigdom i løbet af de seneste årtier. Fra dette perspektiv betragtes naturligvis Silkevejsinitiativet ikke som en økonomisk politik, der tillader udviklingslande at overvinde deres underudvikling for første gang nogensinde, men som bevis på Kinas intentioner om at opnå overherredømme.

I betragtning af det Nationale Sikkerhedsagenturs samlede overvågning af ikke kun dens egen befolkning, men siden 11. september 2001 hele verden og censur af endog den daværende siddende præsident for USA (Donald Trump) fra TV-netværkerne og IT-giganterne i Silicon Valley, kræver det en meget speciel form for optik for at beskylde Kina for at have spioneret på og overvåget sine borgere. Virkeligheden er, at digitalisering i Kina har muliggjort meget effektiv kontaktsporing i coronaviruspandemien, og at det sociale kreditsystem har overvældende populær støtte, fordi belønningen med positiv adfærd for samfundet også gavner hver enkelt.

Fælles for begge dokumenter er, at deres forfattere genfortolker absolut alt om kinesisk kultur, som i tusinder af

år har sat interesse for det fælles gode over individets interesse, og som strømmer fra et dybtliggende behov for en harmonisk udvikling af alle, og de gør det til den vestlige ordens fjendebillede.

Det er ikke det kinesiske kommunistparti, der søger verdensherredømme, men snarere at den unipolære verdensordens nyliberale etablissement frygter, at det vil miste sit overherredømme og har bevæget sig kilometer væk fra de universelle principper, med hvilket Amerika blev grundlagt, og som det hævder at repræsentere. Og hvad Biden-administrationen synes om respekt for andre landes suverænitet er indlysende i dens modstand mod Nord Strøm 2-gasprojektet.

I øvrigt tjener hele hurlumhejet omkring Vladimir Putins påståede forgiftning af Alexey Navalny, som er støttet af vestlige efterretningsagenturer, det samme formål, om at sætte en farverevolution i gang og derved skabe en opposition inden for Putins inderkreds, der kunne bruges til at fjerne ham fra embedet.

Alle ansvarlige og tænkende mennesker opfordres til gennem deres mobilisering at bidrage til at forhindre, at Europas regeringer trækkes videre ind i den bebudede kampagne mod Kina og Rusland. Kansler Merkel understregede korrekt i sin tale til World Economic Forums online-begivenhed, at hun afviste enhver form for blokdannelse imellem USA og Kina, hvor Europa derefter skulle vælge side, og sagde, at den multilateralismes time var kommet.

I lyset af admiral Richards farlige udsagn må de europæiske lande ikke kun udtrykkeligt distancere sig fra en sådan politik, de skal også trække sig ud af NATO og søge en sikkerhedsarkitektur, der afspejler deres befolkningers interesser. Det, der står på spil, er Europas overlevelse.

zepp-larouche@eir.de

Billede: DOD/Lisa Ferdinando

